

94 alii passim; argum. Concil. Trident. cit. sess. 23. cap. 10. de reform. Unde Novitii respectu Minorum Ordinum ordinandi sunt à proprio Episcopo, ut ex cap. Cum nullus, de temporibus ordin. in 6. Episcopus autem proprius est Episcopus loci monasterii, in quo Novitius agit novitiatum, cum novitius contrahat domicilium in loco, in quo agit annum probationis: ex notatis communiter per Doctores in dict. cap. Cum nullus §. final, ut tenet, & observat Fagnan. lib. 2. decret. cap. Cum inter 13. de sentent. & re judicata, Donat. pract. rerum Reg. tom. 3. tract. 6. quest. 25. num. 4. & 5.

96 Novitii post professionem in professorio, seu in conventu secundi novitiatu sunt collocandi, ut patet ex decretis Clementis VIII. adductis à Fagnan. lib. 3. decret. cap. Relatum 7. num. 82. Ne Clerici vel Monachi.

97 In novitiis & professoris est observanda via communis; citat. decret. Clementis VIII. apud Fagnan. loc. cit. num. 84. quæ decreta super receptione, & educatione Novitiorum à dict. Clemente VIII. edita, ut ab omnibus præ oculis habeantur, hic ad literam dantur.

CLEMENS PAPA VIII.

98 §. 1. Cum ad Regularem disciplinam in singulis Religiosorum monasteriis propagandam, Novitiorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum vendi rationem relaxandam, majorem vim habuisse, & habere competum sit, quàm vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem, supra numerum, quem capere atque alere monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque institutis: Idcirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, nec non in Magistri, & aliorum Ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris canonibus, & decretis præsertim Concilii Trident., Pontificis, & cujuscumque Ordinis, aut Instituti constitutionibus continentur, tam in aliis designatis, quàm nunc, & impostum ad hoc designandis monasteriis, & conventibus, hæc, quæ sequuntur, inviolate observari, & exequi perpetuo curent.

99 §. 2. Primum, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita antea facta, ac præcipue eorum, qui sextum decimum ætatis suæ annum excedentes, an criminosi, an zere alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxta formam constit. fel. rec. Sixti V. & moderationum subsecutorum; illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant, ut quibus in monasteriis, & conventibus, ex Apostolica facultate, novitiatu fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus impostum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones à sacris canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, juxta decretum super forma de recipiendis Novitiis die 19. Maji 1602. editum.

100 §. 3. Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari etiam Mendicantium in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipitur, Regularia Institutura, & Ordinationes requirunt; eam vero literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præferat, ut minores, & suis temporibus majores ordines, juxta decreta Sacri Concilii Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens ad habitum Regularem admitti postulat, & talis eruditionis expertus inventus fuerit, ad conversorum tantum, quibus literarum scientia necessaria non est, numerum referatur; ipsi autem conversi non recipientur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipuam doctrinæ christianæ capita noverint.

§. 4. Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id Regularis vitæ genus elegerint; quem sibi finem proproserint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, ut inordinato animo ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes, destituantur.

§. 5. Provideant quoque, ut omnes etiam conversi recipiendi, priusquam ad habitum Regularem admittantur ab iis, quibus munus hoc incumbit, de Regulari, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, scilicet Regulari, & aliis cujusque Ordinis peculiaribus Institutis, & constitutionibus diligenter instruantur; & quia quarundam Religionum mos est, nedum conversos ad professiones admittentes, verum & oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionem unaqueque Religio suas peculiarias constitutiones, specialiaque Instituta observare teneatur.

§. 6. Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum novitiatu introduci fuerint, per generalem omnium peccatorum Confessionem totius antea factæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

§. 7. Quod vero de loci qualitate uniuscujusque novitiatu spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte conventus, & monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot eorum numero Novitii, vel dormitorium illa capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperitur.

§. 8. In eo etiam præter alias communes commoditates aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipient.

§. 9. Oratorium insuper, seu capella, si commode fieri poterit, ad Novitios in spiritualibus, præsertim in cæremoniis, ecclesiasticisque functionibus exercendos.

§. 10. Hortus quoque peculiariter ad honestam recreationem, bene conclusus, atque munus adsit; si minus hortum ceteris Fratribus communem, recreationis tempore, ingrediuntur; cum ipsis vero Novitiis sibi commorantibus curabit Magister, cum loci Superioris auctoritate, si opus fuerit, ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

§. 11. Ad hujusmodi locum novitiatu nemini ejusdem, vel alterius Ordinis Regularis, etiam conventus, & monasterii Officiali, ullo unquam tempore, sub quovis prætextu, aditus pateat, præterquam Magistro, ejusque socio, ac etiam monasterii, aut conventus Superiori, si quando eumque ingrediendum sibi necessario existimaverit, quo tamen casu, aliquem semper ex senioribus conventus, vel monasterii Patribus socium assumat.

§. 12. Hujus loci clausura clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illic alicui permittere; si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsentem, & non aliter alloquatur.

§. 13. Novitiorum Magistro socius, si per Novitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus, quoad fieri poterit, consimilis deputetur, qui in his, quæ ad novitiatu regimen spectant, dicto Magistro immediate subiectus existat; eliganturque tam Magister, quàm socius, per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus onus hujusmodi subitari. Quod si aliquo casu, extra tempus Capitulare, nova loca novitiatu concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socii hujusmodi, in his novis locis, per Generalem vel Provinciale, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, & Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu, fieri permittatur; idemque servetur, si intra triennium alterum, vel utrumque, urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cuius vel quorum locum alii consimiles subrogari debeant.

Tam

§. 14. Tam Novitiorum Magister, quàm socius ab his omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister Sacerdotali Ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigessimam ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in Religione persisterit. Socius vero trigessimum annum excedat, sinque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam antea factæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus additi, prudentia, charitate, & que referti, non sine assabillitate graves, & zelum Deicum mansuetudine præferentes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueverunt, quàm longissime alieni, & tales demum, qui in omnibus se ipsos bonorum operum, exemplum præbeant; ut illi, qui eorum curæ subsumt, illos non tam metuant, quàm reverentur, nec illis unquam detrahere quicquam possint.

§. 15. Hæbeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem regere Novitiorum institutionem, ac Novitiatu circumscribere, ita ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

§. 16. Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in Regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscentesque præcipue divinæ, quæ digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cujusque Ordinis constitutionum observantia, modum in oratione tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefacta omni tempore prona est, atque proclivis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientie puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam, Confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensibus fiat, per asperitatem quotidianam motum interiorum cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnaque silentium.

§. 17. Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, uniuscujusque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam uniuscujusque examine contendant; ipso autem Magistro socii Novitiorum Confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per se ipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorundem Novitiorum Confessiones audire. (Quia istæ ordinationes non sunt per modum præcepti, sed solum per modum Regulæ, & Consilii, unde statuti Regularibus non derogant nec minus irritant Confessiones aliter factas; Sic in iis terminis tenet Molser. part. 1. Sum. tract. 7. cap. 14. num. 83. ex Peyr. pag. 298.)

§. 18. Quotidie missæ sacrificio intersint, & statuti horis in choro, nocturnisque divinis officiis assistant.

§. 19. Exercitationibus etiam corporalibus vacent, si legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra novitiatum, semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsentem, vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore, cujusque, in quam natura feratur, propensionem scrutentur.

§. 20. Non liceat eis, durante novitiatu, & probationis tempore, una cum professis, nisi in choro, in cœnaculo, causa refectiois commorari, nec permittatur eis profanos domo exeuntes comitari.

§. 21. Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis ætate, moribusque provecitior deputetur, qui ab

FERRAR. BIBLIOT. TOM. VI.

101 sente socio, Magistro permittente; omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio, intra novitiatum committi poterit.

§. 22. Cum autem licet Clericorum bene institutorum cura debeat esse præcipua, conversorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplectenda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tum Religionis decorem, & ornamentum, tum aliis Christianis delibus adificationem, exemplum, atque utilitatem afferre: conversis ipsis à Clericorum novitiatu separatis, ad dormiendum locus, quantum commode fieri poterit, assignari præcipitur; illi tamen, hac separatione non obstante, Magistro Novitiorum, seu Superioribus monasteriorum, & conventuum, juxta cujusque ordinis statuta, & constitutiones subditi esse, ac obedientiam præstare debeant, à quo non tantum corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate, & commoditate de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod ut commodius fiat, ad capitula, & spirituales conciones, quæ per Magistros Novitiis fieri solent, accessarii debeant, & in ecclesiis, statutis horis convenient, nisi tunc in suis officiis actualibus occupati fuerint.

§. 23. Tempore vero probationis elapso, si tantum, qui non solum Religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti novo, ac diligenti examine reperti fuerint, dummodo ætatis suæ annum quoad Clericos decimum sextum, quo vero ad conversos vigesimum primum excesserint, ad professionem admittantur, sed qui ad conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

§. 24. Superiori cujuslibet conventus, in quo novitiatu fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur, illamque Novitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentem fuerint, subscribat.

§. 25. Conversus vero literarum ignarus professus, in eorundem testium, qui se subscripserint, præsentia, propria manu signum crucis apponat, asserveturque liber, & custodiat in archivio, ubi scripturæ ad monasterium, seu conventum pertinentes reponi consueverunt.

§. 26. Quis vero in quibusdam Ordibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, ut Novitiis educandis certa monasteria, aut conventus designatos quilibet Ordo habere debeat; licet tamen sit Superioribus monasteriorum, & conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est; eos quos prænarrauit qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios, juxta cujusque Ordinis constitutiones adscribere, sicut adscriptos, juxta præsentem institutionem, & aliis servatis servandis ad Ordinem recepti fuerint, ad loca novitiatuum cum testimonialibus literis transmittere, ubi tantumquam dictorum conventuum, seu monasteriorum filii eorundem nomine, & instantia recipi, ac in novitiatu probari, & deinde antequam ad eadem monasteria, seu conventus filiationis hujusmodi remittantur, in professorio ad professionem, ut præmissum est, exerceri debeant.

§. 27. Porro ne loca unius monasterii, seu conventus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Provincialis partes erunt numeram præscribere pro omnibus; & eam similiter rationem circa aliorum contributionem, si opus fuerit, inire, ac singulis conventibus, & monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

§. 28. Ut autem Novitii jam in professorum numerum, sicut præmittitur, recepti, melius in bono spirant, Regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, ut statim post professionem emissam, si in conventibus, aut monasteriis pro novitiatibus assignatis, locus ad eum secundi novitiatu

Ss

101

sive professori, ab ea, quae Novitiorum est, atque antiquiorum professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocetur, si monasterium, aut conventus eos alere queat; sin minus in alium commodiorem conventum, aut monasterium transferantur, in quo eis locus requisitus ad novitiatum supra narratis reperitur, vel accommodetur, aut de novo construat.

§. 29. Ab hoc tamen illa Religiones excipiuntur, quae suarum constitutionum, seu insinuatorum vigore majoris temporis cursu novos professos intra novitiatum detinere consueverunt, quibus in hac parte non derogatur; illis tamen permittitur, ut praedictis eorum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant sub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori, quam servent antiquiores professi, ita quod in negotiis monasteriorum, aut conventuum non se intrinittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiae officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad aetatem Sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenierint, vel saltem per triennium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quin immo & debent literarum studiis operam navare, sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum praeditum esse oportere dictum est.

§. 30. Declaratur tamen, quod propter praemissa non censatur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi in locis pro novitiatu designatis, aut impostis designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis praescripto, vel praescribendo.

§. 31. Denique si illi, qui inter religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alii, ad quos spectant, in praedictis omnibus, vel eorum aliquo delinquerint, seu quovis modo contraxerint, officiorum omnium, quae tunc obtinebunt, privationem, gravioresque, pro modo admittae culpae, penas se subituros certo sciant. Datum Romae apud Sanctum Petrum die 19. Martii 1603. Ant. Seneca Reform. Apost. Secr. Anno 1624. Indictione 7. Pontificatus autem S. D. D. N. Urbani divina providentia Papae VIII. anno ejus 2. die vero 26. Mensis Octobris supra dicta decreta tam Sacra Concilii, quam S. M. Clementis VIII. affixa, & publicata fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joann. Lateran. & Principis Apostolorum, necnon in aede Campani Florae, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Julium Marzestellum Cursotes Sanctissimi. Brandimartes Latinos pro Magistro dicti. Curs.

99 Datur insuper Decretum Ven. Innocenti XI. super Conventibus Novitiatus, & Recollectione Minorum de Observantia, & super his, quae in eisdem Conventibus servari debent.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Pro meliori Novitiorum, & recentiorum professorum educatione, ut fratres illi, qui majori spiritus quieti, & strictiori regulae nostrae observantiae incumbere desiderant, id praestare possint in propriis provinciis absque eo quod hujus studii praetextu, aut ad alias transire, aut novas reformationes, & scissuras in Ordinem invehere moliantur, statuitur, quod in singulis hujus familiae provinciis de observantia instituantur tres, aut quatuor conventus recollectionis, qui sint primi, & secundi novitiatus, ut simul, & loca spiritualis quietis, & perfectionis seminaria pro tota provincia esse valeant.

Ad huc finem eligi, & deputari debent conventus commodiores pro regulae observantia, & Novitiorum educatione, quorum designatio committitur Commissario Generali cum consilio Definitorii cujuscumque provinciae respective, cui Generali Commissario etiam committitur prima Guardianorum, & Magistrorum eorum conventuum institutio cum facultate, ut ubi in provincia aliqua non fuerint Religiosi pro his officiis in nova recollectionis erectione idonei, ex aliis

provinciis, vel Observantibus, vel Reformatis, immo & ex alia familia possit eos adducere. Et insuper eisdem committitur prima in eisdem conventibus eorum fratrum collocatio, qui ad formationem praedictae recollectionis fuerint necessarii.

§. 1. Et ut incommoda ex multiplicitate horum conventuum aliis experta evitentur, omnino interdicitur, ne in qualibet provincia plures quam quatuor, paucioresve quam tres recollectiones conventus esse possint, sublata facultate cuilibet Superiori Ordinis super hoc statu dispensandi; & ut nunquam separari a provincia possint, decernitur, ut in nullo conventu provincia, qui hujusmodi recollectionis non fuerint, possint induci Novitii, nec probationis annum agere, atque ita provincia inseparabiliter sint incorporatae, ut sine ipsis, utpote domus receptionis, provincia ipsa subsistere non possit.

§. 2. Conventus autem praedicti distribuuntur sic, ut in provinciis magnis duo illorum sint primi novitiatus, duo vero professori, seu novitiatus secundi: in minoribus autem, aut unis erit primi novitiatus, & duo secundi, aut e converso, pro commoditate conventuum, aut provinciae; & quia in nullo praedictorum conventuum studium facultatis literariae collocandum est, aut permitteandum, statuitur, quod professi, antequam ad professoria, in quibus sunt artium literariorum studia, transmittantur, in conventu recollectionis secundi novitiatus ad minus per annum integrum collocentur, ut in spiritu in novitiatu concepto, antequam ad studia transeant; confirmetur, & roborentur.

Forma autem vivendi in praedictis recollectionis conventibus sequens erit:

Primo: Officium divinum statutis indispensabiliter horis, graviter, & devote persolvatur, & orationi mentali duabus horis cum dimidia omnino vacetur, ita ut post Matutinum (quod indispensabiliter media nocte persolvendum est) una hora, post Primam dimidia, post Completorium hora altera, in oratione mentali persistant. Sed a Resurrectione usque ad exaltationem Sanctae Crucis propter noctium brevitate, hora post Matutinum orationis in horam ejusdem post Sextam, & ante prandium habendam, commutetur.

Secundo: Silentium, ac lectio spiritualis in refectorio nulla causa dispensetur, in dormitoriis autem, claustris, & sacristia ita silentium observetur, ut tantum omnino necessaria, & submissa voce Fratres loquantur.

Tertio: Seculares, nisi Officiales conventus sint, ad interiora conventus non admittantur, sed pro rebus necessariis cum ipsis tractandis in claustra inferiori, camera aliqua honesta disponatur, in qua praedicta praestari possint.

Quarto: Communitates chori, & refectorii omnes fratres sequantur, nec ullus ab aliqua, sine expressa Guardiani licentia, excusetur.

Quinto: Tribus diebus in hebdomada, nempe feria secunda, quarta, & sabbato post vespas immediate, assistentibus Praelato, & omnibus fratribus, lectio expositionis regulae, aut theologiae mystice habeatur; ita ut duobus ex praedictis diebus exponatur regula, altero vero de theologia mystica, seu de vita spirituali tractetur. Ad hoc insinuat unus Lector, qui sit in theologia morali, & mystica versatus, cui, ut tempus pro lectionibus conficiendis habeat, conceditur, ut a Prima, & Oratione post ipsam excusetur. Qui post expletam expositionem regulae poterit decalogum clare, & breviter pro instructione juvenum explicare.

Sexto: Guardianus ad minus semel in mense feria sexta post Completorium celebrabit Capitulum culpae, eo modo, quo in constitutionibus generalibus praescribitur, habita ad Fratres spirituales collectione, in qua ad perfectionem, & spirituale profectum excitentur, & alimentur.

Septimo: Pauperes nostri status, quantum fieri potest, stricte in communi observentur; & ut ita etiam fiat in particulari, Guardiani de omnibus necessariis ad

usum strictum Seraphicae pauperati congruum fratribus provideant, ita ut recursus particularium ad benefactores, aut amicos spirituales via omnino pracludatur, nullusque quidquam ad usum suum habeat sine expressa licentia Guardiani, qui usum rei, & supplementis non necessariis nulli concedat, aut permittat; quod ut exactius observetur, nullus quidquam ad proprium usum clausum habeat, & ad cujuscumque cellam semper aditus Superiori pateat; & tam Novitius, quam ceteris Religiosis usus duarum tunicarum talarium, quarum una erit cum caputo, & alia sine caputo, juxta regulae praescriptum, concedatur, nec cuiquam permittatur, ut sudaria, sachelos, aut alia quavis non concessa in regula sub praetextu portationis solius habitus, deferat.

Octavo: Postquam praefata recollectio per triennium firmata fuerit, nullus possit institui Guardianus in praedictis conventibus, qui in aliquo illorum per biennium immediate vitam communem recollectionis sequens, commoratus non fuerit.

Nono: Nullus Religiosus, cujuscumque qualitatis, in conventu recollectionis de familia collocari possit, aut in eo commorari, qui regulae praepcepta observare non possit; nempe jejunia, exaltationem, duarum tunicarum usum, pedationem, chori die, nocturnae communitatum sequelam; cum pro non valentibus adeo stricte vivere, & ceteri provinciae conventus expediri maneant, & tam Guardianus ipse, quam ceteri omnes fratres hebdomadam sine exceptione suo ordine faciant.

Decimo: In praefatis conventibus nullus frater criminosis, aut pro luenda poena collocari possit, nec quisquam a quocunque Praelato missus recipi debeat, nisi de consensu Guardiani, & majoris partis discretorum conventus, admittendus iudicetur.

Undecimo: Nullus Religiosus, cujuscumque qualitatis sit, possit recreationis, ut alterius cujusque negotii causa ad praedictos conventus divertere, nisi quis ad exercitia spiritualia per aliquos dies faciendam cum sequela omnium Communitatum, & rigoris vitae recollectae, admitti voluerit; nec Minister Provincialis, quando ad praefatos conventus, causa visitationis, vel alialis accesserit, possit sub poena suspensionis sui officii per bimestre, seculares, aut alios fratres secum ferre, praeter suum Secretarium, & Socium; cui Provincialis plurimum in Domino commendatur, ut in conventibus recollectionis in omnibus seipsum praebet exemplum bonorum operum, & regularis disciplinae.

Duodecimo: Discursus fratrum extra conventum, quantum fieri possit, evitentur; & ut fratres additi choro extra conventum non vagentur, statuitur, ut in quolibet gubernio necessarios, collocentur fratres laici spirituales, & devoti, qui continuo, & extra conventum, eleemosynas pro necessitatibus fratrum temporibus opportunis petant, & spiritualis vitae quieti incumbant; fratibus autem choro additis pro exeundi extra conventum licentia concedatur, nec unquam nisi duo extra ipsum esse possint; Novitius autem, & Clericus in nullo casu, nisi in Communitate, exeundi ad claustra licentia concedi possit, sub poena privationis officii eam concedenti.

Ultimo: In praedictis conventibus quoad reliqua ad vitam monasticam spectantia, constitutiones generales exacte ab omnibus observentur, ut ceteris exemplo, & aedificationi in pura observantia sint.

Current iaque Commissarii Generales, & provinciarum Diffinitorii, ut praedicti recollectionis conventus praedicta vivendi forma erigantur, & componantur; dum enim per attestationem praedicti Commissarii generalis, & Diffinitorii provinciae, & discretorum illorum conventuum juramento firmata de talarum erectione, & compositione consistere, & Sanctissimus Dominus Noster pro sua benignitate licentiam induentibus Novitiis in illis conventibus sic eformatis concedet; quod si post primam concessionem praedicta vivendi forma in ipsis recollectionis conventibus exacte

ante, & rigorose non observetur, licentia ulterius induendi in illa provincia non concedatur; unde provinciae ipse sibi consulant, nam si medio adeo bonum, & stabilitatem Religionis conducente non mutantur, omnino successu temporis extinguentur.

Alia vide verb. Approbatio art. 2. n. 2. verb. Annus 100 probationis, seu novitiatus; verb. Habitus, verb. Professio. Receptus pro laico, seu converso, an possit transire ad statum clericalem, vide verb. Professio n. 88. & 89. & verb. Transitus n. 1.

Novitii in quibus edocendi, atque instruendi, habeant benevole lector vel in indice ad calcem indicis tituli hujus, vel in aliquo ex tenuibus aliis nostris operibus, quae Deo dante post promptam bibliothecam in lucem insuper daturi sumus; ob gravem enim adversum casum, ea, quae novissime de re jam meditata erant, non potuerunt hic apponi.

Ad complementum hujus tituli praestat addere, quod per unum Novitium mei Seraphici Ordinis Minorum de observantia habuit originem devotio Coronae Beatisimae V. M. septem decadam in honorem suorum septem Gaudiorum, modo qui sequitur, proter referatur ad litteram in annalibus Wadinganis tom. 10. ad annum 1422. ad num. 8. ad ultimum Romano impressionis typis Rachei Bernabò 1734.

Sub hoc tempus, id est anno Christi 1422. associatus est Minoribus adolescens quidam Beatae Virgini Mariae reverenter addictus, qui contexta ex floribus corolla, simulacrum ejusdem decorabat. Dum legendis floribus, & huic prosequendae pietati non adeo haereret in tyrocinio intendere, juvenili levitate constituit ad seculum redire. Diacessurus Virginem salutavit, & patrociniū poposcit. Cui illa appares dixit: "Noli contristari ob dimissum, vel impeditum, quod mihi praetabas, forum obsequium; docebo, quomodo in aliud praeclearius convertas, & coronam mihi compingas, sermo illo rosarum valde pulchriorem. Singulis diebus coronam mihi contice, non ex floribus, qui cito marcescunt, neque semper haberi possunt; sed ex piis precibus, quas tu potes, & Angelus docuit recitare. I. Profer decies Salutationem Angelicam, & semel orationem Dominicam, in memoriam gaudii, quod ego exultavi de concepto Verbo Aeterno. Secundo, eadem repete, propter illud, quod perrexi cum festinatione in montana Judaeae cognatam Elisabetham invisura. Tertio, propter summam letitiam, qua Christum Dominum absque dolore, integro pudore sum enixa. Quarto, propter eam, quae Magos infantulum adoratos excepi. Quinto, ob repertum in templo Filium, quem prius desolebam amissum. Sexto, ob gloriosam ejus resurrectionem. Septimo, ob meam in caelos assumptionem. Haec si singulis diebus dixeris, certo scias sertum mihi gratum, & tibi meritum te compacturum." Obsecrus adolescens, quae potuit devotione, recitare coepit praescriptam precum formulam, & accedens caute tyronum Magister, ut exploraret quid in cubiculo ageret, vidit Angelum rosas filopaulatim inserentem, & singulis denis aureum liliū connectentem; mox coronam ex omnibus composuisse, & tyronis genūflexi capiti imposuisse. Paulo post praecceptor imperavit, ut quae tunc faciebat, enarraret; dixitque eo se modo preces illas obtulisse, quo a Beata Virgine instructus fuerat, unde visionis arcanum Magister percepit.

Confirmatur miraculi.

1. "Prosecutus ille quotidie pro omnem vitam devotionem hanc, accidit ut cum socio alternatim repetens, per nemus quoddam, praedonum latibulum, transiret. Prodeuntes ex latebris nebulones irruerunt in fratres, sciscitantes quonam dilapsa fuerit speciosa puella, quam secum in memoris aditū ducebant. Illi negare, & abjurare se nullam duxisse, neque vidisse; hi urgere, in comitatu fuisse, precarils orbiculis rosas alligasse, & ultima minari tormenta, nisi revelent ubi dimiserint, aut absconderint. Dum nihil extorquere poterunt à nihil scientibus, ad arbores alligatos vexare tentarunt. Illi e contra agonem suum Deo, & Sa-

«cratissima Virgini comandantes, rogarunt, ut invocantibus opem ferrent. Adfuit Beata Virgo, & latrones increpavit, quod ita inhumane suos servos tractaverint, seque ipsam esse dixit, quae associabat. corone pensum devote solventes. Hac visione teriti, & increpatione compuncti latrones, à viis suis pessimis recedentes, Fratrum Minorum institutum subierunt, & ubique retulerunt, quae propriis oculis conspexerant.

2. «Hinc invaluit mos in Ordine Minorum, transivique ad alios, coronam Beatæ Virginis recitandi, quæ oratione Dominica septies, & salutatione Angelica septuagies & bis, repetita, in honorem septuaginta duorum annorum, quibus Sacratissima Virgo, juxta probabilior sententiam vixit, & gaudiorum septem ab ipsa complendam pii viri asseverant. Ut vero amplius hæc cresceret pietas, crebra fecerunt miracula. Erenim post paucos annos ipse adolescens decedens, visus est in cœlum efferri, rosas, & liliis circumdatus, atque inter brachia Sacratissimæ Virginis exceptus, floribus coronari.

3. «Consodalis alter firmiter constituit quotidie coronam hanc recitare ante prandium, sed semel oblitus, dum manducare incepit, recordatus est omissionis. Petiit licentiam abeundi, receptique se in templum, ubi coram Beatæ Virginis altari, quod solebat, pensum solvebat. Dum his immoraretur, misit Guardianus exploratum quid ageret, aut quo abierit. Visus est genullexus orans, & Angelos duos per brevia intervalla percipere ex ore ejus rosas, & post decimam quamque, lapidem pretiosum, & ex his contextam coronam imponisse capiti. Beatæ Virginis adstantis. Retulit omnia Explorator Præfecto, hic vero obedientiæ præcepto ab orante confessionem omnium extorsit.

4. «Simile quid accidit Anconæ in Marchia. Beatus Gabriel Anconitanus Guardianus, admirandæ pietatis vir, præcepit Ludovico Albanensi tyroni, ut singulis diebus antequam manducaret, obsequium istud Beatæ Virgini præstaret. Quadam die toto tempore antemeridiano domesticis ministeriis implicitus, non potuit. Dum hoc assederet, interrogatus à Superiore, man pensum hoc Beatæ Virginis illo die persolverit, & passus non fecisse, jussus est in ecclesiam abire, atque omissionem compensare. Abiit, fecit, oravit coram altari, præcipue hanc noxam sibi dimitti. Submisit postea Superior, qui investigaret, an vere obedierit? visus est ferme eodem modo, quo alter orante, atque ejus precibus aptatam corollam Beatæ Virginis capiti circumduci. Retulit hic quæ vldit; missi deinde alii, qui etiam idipsum perspexerunt, accessit demum ipse Guardianus, & quæ reliqui, conspexit. Hinc amplius devotionem Novitio commendavit, & ceteris fratribus imitandam proposuit, & diurno tempore, illo loco, quo Novitius orabat, perseveravit suavissimus odor rosarum, & liliorum.

5. «Frater Petrus est civitate Pennensi oriundus, socius B. Thomæ Florentini, & primus inter Observantes provincia Sancti Bernardini, laicus vir miræ perfectionis, & assidue orationis, qui aliquoties visus est per horas quinque immobilis, brachiis in crucis modum protensis hæsisse, facie interim Solis instar resplendente; aliquoties etiam est terra in altum elevatus; hæc etiam ferebatur devotione, ut quotidie his præcandis formulis Beatam Virginem salutaret. Semel accidit, dum construendo coenobio Sanctæ Mariæ Podii Orsonæ adlaboraret, ut diurno labore fessus oblivisceretur coronam recitare. Dum iret cubitum, meminit omissi pensu Mariani, statimque recessit ad oratorium, dicturus quæ solebat. Ab incepta corona paulo post somno corruptus, absolvere non potuit. Dormitandi apparatus Beata Virgo Angelis duobus associata dixit: Dormi, & requiesce, dilecte fili, satis orasti laboribus fessus, obedientiæ, & charitatis operibus addictus, & offerri fecit per Angelos in lectum. Ad matutinas preces expergefactus, comperit visionem, quam habuit, veram fuisse, non imaginariam.

6. «Simile ferme per omnia accidit cuidam fratri adolescenti in provincia Romana, die quodam distra-

cto in hospitibus recipiendis. Rem omnem deprædicabat Frater Laurentius de Monte Calerio, Vicarius ejusdem provincie, vir probatissimus vitæ, Beatæ Virginis Mariæ cultor studiosissimus. Qui de hac re scribitur, suspicatur ista eidem Laurentio in sua juventute accidisse.

7. «In provincia Sancti Francisci, & Comitatu Assisili fuit quidam vir religiosissimus, pietate, & prophetiæ dono insignis, qui devotionem hanc omni hominum generi, magnis, & parvis, nobilibus, & infimis, senibus & junioribus perpetuo inculcabat, propterea Frater Jacobus de Corona nuncupatus. In omnibus tribulationibus, & necessitatibus ad has preces recurrerebat, & opem reportabat, rebusque dubiis dabat responsa. In Burgo Sancti Sepulchri, dum ageretur de destruendo conventu Minorum extra mœnia posito, ne hostibus Neapolitanis cito adventuris foret præsidio, rogavit Jacobus Commissarium à Senatu Florentino in hanc rem emandatum, ut à ruina paululum persederet, donec ille Beatæ Virginis imploratæ auxilium. Assuetus suæ precum genere salutavit, rogavitque, ut domum, in qua totæ corone quotidie tam à se, quam à reliquis fratribus offerrebantur, servaret indemnem. Responsum accepit non accessuros hostes, sed ab omnibus Florentinorum terminis brevi discessuros; quod post paucos dies ipse probavit eventus. Eo in loco, postquam varia pararrat miracula, & sacrosancta suscepit Ecclesiæ Sacramenta, migravit ad Dominum. Animam ad cœlos evehi inter multitudinem Angelorum visum est, & exequiis interfuit populus universus.

8. 9. 10. «Bernardinus Feltrensis Veronæ, in eremitorio Pescatiæ, provincie Sancti Antonii, narrabat se in urbe accidisse, ut frater quidam pius in quodam Ecclesiæ angulo, formula hac orandi devote uteretur, & ab alto viderentur ei astidisse Angeli, qui ad singulas salutationes Angelicæ coronæ auræ Virginem redimerent, & rosam, aut lilium porrigerent. Referrebat etiam, in eadem provincia Antonium Rubem Forojulensem, huic pietatis generi addictissimum, dum comitareretur senem quemdam provincie Vicarium, in civitate Vicentiæ, sub continuo aquarum diluvio, invocata B. Virgine, & positus precariis orbiculis in capite, nequæ una guttula madefactum, sed sicca veste in urbem omnibus admirantibus pervenisse. Frater Franciscus Sulmonensis provincie Sancti Bernardini, vir laudabilis, & pius retulit adolescentem quemdam visitandum apud Minoritas, toties quoties accedebat, ut religiosæ vestis indueretur, revocatum variis tentationibus, quas demum nullo negotio superavit, recitata corona aliquoties coram B. Virginis effugie.

11. 12. 13. 14. «Prædictus Feltrensis publice prædicavit, scholarem Perusinum, nobilis adolescentulæ amore insanientem, magicis incantationibus usum, ut potiretur, sed omnes elusus, etiam ipsius demonis confessione, quod singulis diebus coronam hanc Beatæ Virgini puella consecraret. Improbæ etiam vitæ hominem, qui ex summa desperatione demones in suum convocavit interitum, ab eisdem sibi apparentibus responsu accepisse, nocere non posse, quotidie has preces recitari. Ticieni dixit ex suggesto nobilem quandam matronam docuisse hunc Virginis cultum suos filios puerulos, summo mane singulis diebus exhibendum, atque ex his unum in flumen decidisse: matrem edem, & multis corpus quærentibus super aquas involuolum apparuisse, & dixisse, se beneficio illius Virginis servatum, cui ex matris disciplina matutinas adaptabat coronas. Pellicem etiam, propter quam multa porta erant scandala, & homicidia, demum lethaliter sauciata, & in foream projectam, apparente, & protegente B. Virgine, propter hanc quotidianam devotionem, eo usque vixisse, donec adveniret Confessorius, & rite se accusanti reatum inveniret absolutio-nem, statimque exspirasse.

15. 16. «Volaterris anno MCCCCLIV. devota femina, antequam iret cubitum cum suis filiis, hæc formula oravit. Accidit, ut illa nocte tectum oppressum nimio pondere nivis corrueret, sed nihil nocuit, paucis arundinibus circa lectum compositis, totam molem

cum omnium admiratione sustententibus. In oppido Sartiani in eadem provincia Etruriæ, & Ecclesia Minorum, irruentes duo sicarii in duos incolas Castri plebis, hujus cultus Mariani perpetuos observatores, uni nocere non poterant, alteri licet vulnera multa inflixerint, vivus, & sanus præter omnium expectationem apparuit. Hæc & alia multa collegerunt, qui de recitanda Virginis corona, ejusque virtute pie scripserunt.

«Ob hæc, & alia miracula coepit à nostris Religiosis de Observantia virginis in tota Seraphica Religione, & in universo Orbe hic sanctus usus, & singularis devotio coronæ Beatissimæ Virginis Mariæ, omnines fervide exhortando ad frequentandam hanc tam acceptam B. M. Virginis, & Fidelibus sic proficuum devotionem; ita ut brevi intervallo temporis fuerit ab omnibus Mariæ devotis in praxim deducta, & à Romanis Summis Pontificibus approbata, valde commendata, & Indulgentiis ditata, ac decorata, & signanter à Leone X. Brevis incipiente Exponi nobis: & alio incipiente Dum præcelsa: in quo concessit Indulgentiam Plenariam omnibus Fratribus, & Sororibus Ordinis Fratrum Minorum, & consequenter Tertiariis, & Cordigeris recitantibus dictam coronam B. M. V. v. 72. Ave Maria, & 7. Pater noster, cum adhuc uno Pater, & Ave pro Summo Pontifice; quam Paulus V. post generalem Indulgentiarum Regularibus concessurum revocationem, de novo concessit 8. Julii 1608. ad instantiam Patris Ludovici à S. Joanne Evangelista Commissarii Generalis Ultramontane familie Minorum de Observantia, ut refert Lantusa in theatro Regularium, verb. Indulgentia num. 3. At Innocentius XI. Brevis incipiente Exponi nobis: firmam esse voluit, atque sancivit, ut patet in Rubricis novi Brevarii nostri Franciscani confirmatis ab Innocentio XII. num. 90. Et hæc Indulgentiam applicabilem esse etiam defunctis expresse docent Candidus Brugnoius in speculo Clericorum tract. 3. cap. 15. resol. 10. Petrus Antonius de Venetiis in viridario Seraphico italice impresso tom. 2. part. 7. cap. 10. in fine, & alii passim innixi etiam speciali Brevis Gregorii XV. edito sub die 10. Novemb. 1622. in quo concessit, quod Fratres Minores, Clarissæ, & Tertiarii, quibus additi sunt Cordigeri, possint applicare per modum suffragii omnes Indulgentias, & opera meritoria animabus Purgatorii. Vide verb. Indulgentia art. 5. num. 10. & 12.

104. «Novitii Regulares admitti debent juxta formam decretorum Clementis VIII. & constitutionum Ordinum peculiarium; nec sine gravi casu minuendum est ipsi probationis tempus; Benedic. XIV. tom. 2. constit. 47. incip. Si datum hominibus: Novitius expleri debet in Coenobio ad institutionem Novitiorum designato sub pena nullitatis professionis; Idem ibid.

106. «Magna inter Doctores quæstio est, an Abbates, quibus jus est conferendi primam tonsuram, & minores ordines subditis suis Regularibus, possint eos conferre Novitiis. Resolutio autem hujus quæstionis inde pendet, an Novitii accenseri possunt subditis Regularibus quibus tantum possunt Abbates primam tonsuram, & minores ordines conferre.

107. «Affirmat autem Pirhing. ad tit. decretal. de Tempore. Ord. num. 55. Krimer ad eundem titulum n. 2117. Engel. de priviil. monast. privileg. 49. Schimer jurisprud. canon. citat. lib. 1. tract. 4. cap. 2. sect. 2. §. 1. Negant vero clar. mem. Cardinal. Petra in comment. ad constit. Apostol. constit. univ. Urban. II. sect. 2. num. 20. Mirand. in manual. Prælator. tom. 1. q. 38. art. 9. Pax Jordan. diversar. lucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 3. num. 60. Tamburini. de jure Abbat. tom. 2. disp. 10. q. 10. num. 4.

109. «At amplectenda omnino est negativa sententia, quam tenuit Sacra Congr. Concil. interpretes in Mutinen. Ordinationis 14. Maji 1689. In hac causa enim, tametsi definitum fuerit Abbatem Cassinensem hæc potuisse primam tonsuram conferre Oblato; idem tamen dicendum est de Novitio, quippe qui non secus ac Oblatus, subditus Regularis dici nequit.

111. «Utum autem collatio primæ tonsuræ, & Ordinum Minorum facta Novitio sit tantum illicita, an etiam in-

valida, vide apud Grueber de privileg. disp. 7. sect. 2. num. 18. & seq.

De Ordinarii licentia ex Concil. Trid. sess. 25. c. 16. de Regul. in renuntiationibus Novitiorum intra duos menses ante professionem requisita, de qua agit Auctor à num. 39. ad plur. seq. quæri solet, & quidem maxima animorum contentione, utrum requisita ea sit pro extrinseca solemnitate, an pro forma. In variis Doctores abierunt opiniones. At Rota tenet eam pro forma requisitam esse, ut novissime in Romana, seu Januæ. Successionis 9. Decemb. 1746. §. 8. coram clar. mem. Millin. & 26. Junii 1747. §. 8. coram Reverendissimo Cortada.

Valde autem utilis est hæc observatio; eo enim ipso, quod hæc licentia non pro solemnitate extrinseca, sed pro forma est requisita, sequitur hinc, quod si ea hæud interveniat in ipso actu renuntiationis, præsumi hæud possit ex observantia, licet triginta annorum. Ex hac enim observantia præsumi potest solemnitas extrinseca actus, non item forma ejusdem actus, ut confutatis omnibus contrariis respondit idem Sacrum Tribunal Rotæ in dict. Romana, seu Januæ. Successionis 9. Decemb. 1746. §. 7. & seq. coram clar. mem. Millin. & 6. Junii 1747. §. 8. & plur. seq. coram Reverend. Cortada.

Quid si ipsa licentia enunciata sit in instrumento renuntiationis, minime tamen reperitur? Hoc in casu posse eam præsumi ex observantia triginta annorum placuit eidem Supremo Auditorio Rotæ in dict. dectionibus, locis mox citatis. At si ipsa nec enunciata in instrumento renuntiationis sit, præsumi hæud potest ex dicta observantia triginta annorum.

Nec illud est hic reticendum, quod ex eo, quod hæc licentia requisita est pro forma actus, nec juramento renuntiare ei valet Novitius; Rota in dict. Romana, seu Januæ. Successionis 9. Decemb. 1746. §. 8. coram clar. mem. Millin. & 26. Junii 1747. §. 8. coram Reverendiss. Cortada. &

NUMMUS.

Vide verb. Emptio art. n. 7. & 9. (& Moneta.)

NUNTIUS.

NUNTIUS. Vide verb. Legatus.

• Nuntii Sedis Apostolicæ offendi prohibentur sub pena excommunicationis; Benedic. XIV. tom. 1. constit. 14. incip. Pastoralis §. 11. Nuntius Apostolicæ Sedis admittitur facultas dispensandi quoad clausuram; Idem constit. 39. incip. Regularis disciplina §. 4. & constit. 4. inc. Salutare §. 3. Nuntio Poloniæ admittitur facultas dispensandi quoad formalitates præscriptas in celebratione Matrimonii; Idem constit. 85. incip. Nimiam §. 16. Arbitrio Nuntii Apostolici Venetiis existentis permissum Neophytis ad Fidem conversis Venetiis in loco pio Catechumenorum Matrimonium contrahere cum filio deli absque interpellatione prioris conjugis in infidelitate relicti; Idem constit. 117. incip. In suprema. Nuntii Apostolici in Computisteria Camerali rationes exhibere tenentur de pecuniis Camera à se administratis; Idem tom. 2. const. 6. incip. Apostolicæ Sedis num. 26. Nuntius Sedis Apostolicæ injungitur, ut super Episcoporum Residentia invigilet; Idem constit. 18. incip. Ad universa: &

NUNDINE.

NUNDINE sunt de rebus majoribus semel in anno, vel saltem raro in eodem loco; negotiatoribus de longinquo convenientibus; Bened. XIV. tom. 1. const. 144. in-